

POKUTA
Lectio divina, 14.X.2020r.

K: Przyjdź, Duchu Święty, napelnij serca Twoich wiernych i zapal w nich ogień Twojej miłości.

W: Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie i odnowisz oblicze ziemi.

K: Módlmy się. Boże, Ty pouczyłeś serca wiernych światłem Ducha Świętego, daj nam w tym Duchu poznać, co jest prawe i zawsze się radować Jego pociechą. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Mt 3, 7-12

7. A gdy [Jan Chrzciciel] widział, że przychodzi do chrztu wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: «Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem? 8. Wydajcie więc godny owoc nawrócenia, 9. a nie myślcie, że możecie sobie mówić: "Abrahama mamy za ojca", bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi. 10. Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. 11. Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem. 12. Ma On wiejadło w rękę i oczyści swój omłot: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym».

Czytać i rozumieć:

7. Wyrażenie „potomstwo żmij” z trudem można byłoby odnosić do wszystkich przychodzących do chrztu. Byłoby to chyba niesprawiedliwe. Raczej odnosi się do faryzeuszy i saduceuszy. Z powyższego sformułowania można wyprowadzić wniosek, że chrzest przyjmowany w szczerym postanowieniu nawrócenia ratuje od zagrażającego sądu Boga także faryzeuszy i saduceuszy.

8. W czym zatem tkwi specyfika nawrócenia, o którym mówi Jan? Podejmując pesymistyczną prorocką perspektywę, Jan widział współczesnych sobie Żydów jako zmierzających ku katastrofie i zobowiązywał do radykalnego zerwania z przeszłością. Oświadczał, że ich zbawienie nie jest zagwarantowane przez pochodzenie od Abrahama, ani też żadną inną instancję oprócz szczerego nawrócenia. Odmienne niż faryzeusze swego czasu, nie uważał, że nawrócenie polega na codziennym trwaniu we wspólnocie Przymierza. Dla Chrzciciela nawrócenie było przejściem od słomy przeznaczonej na spalenie do pszenicy, która będzie zebrana do spichlerza.

11. Jan charakteryzuje najpierw chrzest, którego jest szafarzem. Sformułowanie: chrzest „dla nawrócenia” może oznaczać, że wynikiem chrztu ma być nawrócenie, albo też, że chrzest domaga się nawrócenia, zakłada je lub wyraża. Najbardziej właściwym rozumieniem wydaje się to ostatnie. Chrzest „dla nawrócenia” przeciwstawiony jest innemu chrztowi, którego szafarzem jest Ten, który idzie za mną. Kim

jest owa postać? Najczęstsza i najbardziej prawdopodobna interpretacja upatruje w tych słowach Jana zapowiedź Mesjasza (por. 11, 3; 21, 9; 23, 39).

12. Kazanie Jana kończy się groźnym ostrzeżeniem, nieobecny u Marka i Jana. Zważywszy na kontekst wypowiedzi, akcent położony jest nie tyle na gromadzenie pszenicy w spichlerzach, ile na spalenie plew. Tematem głównym jest sąd, nie zaś ocalenie.

Podsumowując całość tekstu, daje się zauważyć, że Jan ukazuje się jako prorok, który zapowiada sąd nad tymi, którzy odmawiają nawrócenia i pokuty.

Medytacja Słowa (o. Marcin Rubczyński):

Czyńcie owoc godny pokuty (Mt 3, 8). Człowiek tym różni się od szatana, że jest w stanie łaski, dlatego też przez pokutę może przeprosić Boga za swoje grzechy. Szatan zaś nie jest w stanie łaski, dlatego drzwi miłosierdzia Bożego są dla niego na wieki zamknięte i nie może on już pokutować. Czyń więc teraz owoce pokuty, przepraszaj Boga za swoje grzechy!

Sugestie do kontemplacji (o. Marcin Rubczyński):

Dlaczego tak bardzo kochasz swoje ciało, że mu we wszystkim chcesz dogadzać? Gdybyś mnie Boga twojego tak kochał, jak kochasz swoje ciało! Czy nie jestem tego godny? Czy nie jestem bliższym dla ciebie i większym przyjacielem, aniżeli twoje ciało, które, gdy go nie będziesz umartwiał, zaprowadzi cię na wieczną zgubę? Poznaj twój błąd i napraw go!

O gdybyś o potrzebach swojej duszy, która jest wieczna i nieśmiertelna, tak myślał, jak myślisz o niepotrzebnych i zbytecznych wygodach dla swojego ciała, które przecież wkrótce musi się rozsypać w proch!

Pytania do refleksji i modlitwy:

1. Moje podejście do pokuty. Jaki jest mój sposób pokutowania?
2. Moja troska o swoją duszę. Jak się wyraża?